

Hier is-ie dan!

nummer 1, oktober 2011

tilburgjunior

Hè???? tilburgjunior???? Ja, tilburgjunior: de nieuwe krant speciaal voor kinderen uit Tilburg. Met nieuws, interviews, tips en nog veel meer.

Wat precies? Dat is steeds een verrassing. Want tilburgjunior wordt gemaakt met hulp van een kinderredactie. En die redactie is iedere maand weer nieuw. Een nieuwe redactie, nieuwe ideeën!

Zoals gezegd: tilburgjunior is er nog maar net. Het moet gaan leven en groeien. Het zal veranderen. Net als jullie zelf. Hoe ziet het er over een jaar uit? Hopelijk zijn jullie net zo benieuwd als ik!

Ester van Zundert,
hoofdredacteur tilburgjunior

De eerste kinderredactie van tilburgjunior
Jop Vermeulen (8 jaar)
Anniek Timmermans (9 jaar)
Liza van den Heuvel (9 jaar)
Joep van Gisbergen (9 jaar)

Piano's op straat

In Tilburg en omgeving stonden laatst 103 piano's op straat. Ze waren allemaal beschilderd. Het was een idee van de Britse kunstenaar Luke Jerram. Tekst en foto Ester van Zundert

Een piano in de Kloostertuin? Jaro Ijpelaar wist er wel raad mee.

Jaro Ijpelaar (11 jaar) vond het een superleuk idee. Toen hij in de Kloostertuin in het centrum van Tilburg een piano zag staan, ging hij er meteen op spelen: de muziek uit de film Pirates of The Caribbean. 'Ik heb nu een jaar pianoles', vertelt Jaro. 'Dit liedje heb ik van een vriendje geleerd.'

Thuis heeft Jaro ook een piano. Maar die is niet beschilderd en die staat binnen. 'Binnen lijkt me beter dan buiten', zegt Jaro. 'Maar een piano kan best wat hebben.' Hij wijst naar een groot plastic zeil dat op de piano ligt. 'En als het gaat regenen, kan iemand dat zeil er snel overheen trekken.'

Kunst maken in Moerenburg

Mikki (links) en Floor werken aan hun landart-kunstwerk.

Meer dan 500 leerlingen van de basisscholen in Tilburg gingen afgelopen weken naar Moerenburg voor een kunstproject. Misschien was jij er ook bij! Tekst en foto Ester van Zundert

Mikki van den Berg en Floor van Stiphout (allebei 9 jaar) waren één van de eerste leerlingen die er op bezoek gingen. 'Moerenburg is een natuurgebied', vertelt Mikki. 'Het heet nu een tijdje Kunstland Moerenburg.' Floor: 'Eerst gingen we met een gids rondwandelen. We moesten beestjes proberen te vangen.'

Mikki: 'Daarna gingen we een kunstwerk maken. Met takken van knotwilgen. Die takken kun je alle kanten op buigen.' Floor: 'Een

kunstenares heeft ons geholpen. Ze vertelde dat het landart heet. Kunst die je maakt met spullen uit de natuur.' Mikki: 'En je mag alleen je handen gebruiken.'

Het kunstwerk dat Mikki en Floor met de klas maakte, blijft in Moerenburg staan. Ook de andere kunstwerken die werden gemaakt, blijven daar. Zo kan iedereen er naar kijken. Totdat ze verdwenen zijn. Door de regen en de wind. Mikki: 'Best jammer. Maar dat hoort ook bij landart.'

Help! Ouders langs de lijn

Misschien heb je het spotje op televisie gezien. Het spotje waarin ouders veel te hard schreeuwen naar hun sportende kinderen. Het filmpje hoort bij de campagne 'Geef kinderen hun spel terug.' Ouders horen niet te schreeuwen naar hun kinderen, vindt de overheid.

Manouk van Amelsvoort (9 jaar) hockeyt. Jop Vermeulen (8 jaar) voetbalt. Hebben zij tijdens wedstrijden last van hun ouders? Tekst en foto's Ester van Zundert

Manouk

'Mijn vader is coach van ons hockeyteam. Hij moppert eigenlijk nooit en als hij iets zegt, zijn het goede dingen. Bijvoorbeeld dat je niet steeds mee naar voren moet gaan als je verdediger bent. Als mijn vader iets extra goed wil uitleggen, loopt hij het veld in. Dat is beter dan hard roepen.'

'Ik heb wel eens gehad dat mijn vader steeds riep: 'Let op je man'. Dat deed ik zó goed dat ik vergat om naar de bal te kijken. Daardoor kregen we een goal tegen. Daar baalde ik heel erg van.'

Jop

Gogo's

Tekst Liza van den Heuvel

Er waren weer gogo's bij C1000. Je kreeg bij elke 10 euro een gogo. En vrijdag en zaterdag kreeg je een mega-gogo bij 50 euro. Je had ook een cd die je kon kopen en een koffer en een knuffel die je kon kopen. En je had ook oordopjes van gogo's. Maar dat kost allemaal geld.

En je kreeg een zakje van de gogo's

als je een pak hagelslag kocht. En je kreeg een boek als je 2 pakken via kocht. Je hebt verschillende gogo's. Je hebt de gewone gogo's maar hebt ook lichtgevende gogo's en je hebt gloei- en glitter gogo's. Er kwamen ook liedjes op tv.

En ik vind de gogo's best leuk maar ik weet wel dat ze het doen om meer te verdienen.

Weg met die troep!!

Ook het kleinste afval ging in de vuilniszakken van Kaleigh (links) en haar vriendin Romy.

Lege blikjes, chipszakken. Erger jij je aan troep op straat? De kinderen uit de Vogeltjesbuurt in Tilburg wel. Laatste, op hun vrije woensdagmiddag, kwamen ze in actie: ze gingen zelf de straten schoonmaken. Tekst en foto Ester van Zundert

Het idee kwam van Kayleigh Stabel (11). 'Ik las in een boek op school iets over kinderen die een opruimactie gingen houden. Dat wilde ik ook gaan doen. Er ligt veel rommel bij ons in de straten. Dat is vies. Het moet hier weer mooi worden.'

Samen met tien andere kinderen ging ze op pad. Met grijpers ruimden ze de rommel op. Van lege bierflesjes tot stukken oude krant. 'Ik gooi zelf nooit iets op de grond', vertelt Romy Akkermans (11). Ze is een vriendin van Kaleigh en hielp ook mee. 'Als ik iemand iets op

straat zie gooien, zeg ik er iets van. Dat durf ik best.'

Na een uur werken vonden de kinderen van de Vogeltjesbuurt het mooi geweest. De vuilniszakken waren vol en er was nog meer te doen die middag. Zo moest Kayleigh nog naar paardrijles. Romy moest haar huiswerk nog afmaken.

Waren de twee vriendinnen tevreden? 'Ja', zegt Romy. 'Want ook de andere kinderen hebben veel afval opgehaald.' Kayleigh: 'Als ik nu iemand zie die iets op de grond gooit, dan word ik heel boos.'

Waar is Dikke?

Het viel de kinderredactie al een tijdje op: wat hangen er veel posters over vermiste dieren in de Tilburgse wijk De Blaak. Er is zelfs een oproep om uit te kijken naar een cavia. De redactie ging op zoek naar het verhaal achter de vermiste kater Dikke. Ze interviewden het baasje van Dikke: Yolanda de Milde. Tekst kinderredactie en Ester van Zundert

Is Dikke al terug?

'Nee, helaas nog niet. We hopen dat iedereen die dit leest goed om zich heen kijkt. Misschien zit hij wel opgesloten in een schuur.'

Hoe ziet Dikke er uit?

'Dikke is een grote witte poes met een grijze rug. Hij heeft een grijs met witte kop en een rood vlekje op zijn kin. Zijn achterpoten zijn grijs gevlekt en hij heeft witte ringen om zijn grijze staart. Hij heeft felbruine ogen, een beetje geel zelfs. Het is een mannetje.'

Waar komt Dikke op af?

'Op rammelende bakjes. Dat doet hem denken aan eten. Hij komt ook als je heel hoog fluit of zijn koosnaam roept: DikDik.'

Foto Ester van Zundert

Hoe lang is Dikke al weg?

'Sinds 12 augustus, dus al een hele tijd.'

Wat is zijn lievelingsplekje?

'Zijn lievelingsplekje is de vensterbank. Daar ligt hij altijd en kijkt naar buiten. Dikke is geen buitenkat. Buiten vindt hij eng. We denken dat hij ergens van is geschrokken, is weggerend en daardoor is verdwaald.'

Heb je al op zijn lievelingsplekje gezocht?

'Ja, maar helaas was hij er niet.'

Zijn jullie verdrietig?

'Ja, wij zijn heel verdrietig want in april is zijn broertje ook al weggelopen. Dikke heeft nog twee vriendjes thuis: zijn mama en zijn tante. Zij zijn ook erg verdrietig. Dikke is onze knuffelkat en we missen hem heel erg.'

Ben je verhuisd?

'Nee, Dikke is in dit huis geboren. Hij kent de weg rond de basisschool, want hij liep altijd mee als we boodschappen gingen doen. Hij is zelfs een keer stiekem de school ingelopen. Ik heb hem toen weer naar buiten gebracht.'

Foto Yolanda de Milde

Ben je bij het asiel geweest?

'Ja, maar daar was hij ook niet.'

Heb je de politie al gebeld?

'Nee, de politie vangt geen verdwaalde dieren op.'

Hebben deze vragen je geholpen?

'Als deze vragen hem helpen terug te vinden dan zeker!'

Mees Kees

Tekst Annie Timmermans

recensie

We waren met de bus naar mees kees geweest.

Dat was heel leuk we moesten wel een kwartier in de bus zitten en dat was heel gezellig maar het duurde wel lang.

Eindelijk waren we er we moesten nog even in de rij staan en dan mochten we naar binnen.

En toen zaten we in de zaal en het

was heel leuk. Met liedjes en tekeningen en we moesten het na zingen en we deden wie er won kreeg een punt.

En uit eindelijk was het 2-0 voor de zaal.

En er was ook een schrijver bij en een illustrator. En toen was het afgelopen en gingen we weer terug naar school.

Grote clubactie

Tekst Joep van Gisbergen

Het is weer begonnen: de grote clubactie. Dat merk je zeker wel. Je ziet overal kinderen lopen die ze verkopen. Maar dat doen ze niet voor niks. Want ze krijgen zelf 50 cent per lot. Een lot kost 3 euro. Als je alle loten hebt verkocht dan krijg je 15 euro.

Een Knetters feest

In concertzaal 013 in Tilburg werd zondag 2 oktober een groot kinderboekenfeest gehouden: Knetters, feest met letters. Er werden die dag ook prijzen uitgereikt aan kinderen die zelf een boek hebben geschreven. Groep 5a van basisschool De Blaak in Tilburg was genomineerd voor de Knetterse Griffel en het Knetters Penseel. Ze wonnen het Penseel. Tekst en foto Ester van Zundert

Nkosi, Mats, Kira en Sam schreven met hun klasgenootjes 'Brutus is weg!'.

Het boek dat ze schreven heet 'Brutus is weg!'. 'We hebben het vorig jaar gemaakt, toen we in groep 4 zaten', vertelt Kira Kriellaars (8). Het was een moeilijk jaar. Mats Coolen (9): 'Mijn vader ging plotseling dood.' Sam Gerritsen (8): 'Mijn vader was heel erg ziek. Hij is er nu ook niet meer.' Nkosi Walker (7): 'Ik deed altijd heel druk en had geen vrienden in de klas.' Kira: 'En mijn hond Brutus werd verkocht.'

Kinderboekenschrijfster Jolanda Horsten hielp groep 4 met het schrijven van het boek. Ze legde uit dat in een boek emotie (gevoel) moet zitten. Maar

ook spanning en humor. Verdriet is ook emotie. Mats: 'Maar ik wilde niet over mijn vader schrijven.' Sam: 'Ik ook niet over mijn vader.' Daarom werd een afspraak gemaakt: in het boek mochten geen namen komen van mensen die de kinderen kenden.

De naam Brutus wilde de klas wel graag gebruiken. Geen probleem, vond Kira. 'Daarna bedachten we samen wat er in het boek zou gebeuren', vertelt Sam. Nkosi: 'Het leek soms wel de Tweede Kamer, al die discussie.'

Vervolgens kregen alle leerlingen een

een schrift om het verhaal in uit te schrijven. Ook maakten ze tekeningen. Kira: 'Jolanda heeft de mooiste zinnen uit de schriften gehaald.' Nkosi: 'En ook de mooiste tekeningen.'

Mats, Sam, Kira en Nkosi vinden het boek erg mooi geworden. Maar is het wel echt een boek? Dat is makkelijk te testen. Zit er emotie in? 'Ja', roept het viertal. Spanning? 'Ja'. Humor? 'Ja'. Kira: 'En het einde is echt heel

verrassend.'

Samen schrijven leverde niet alleen een boek op. Sam: 'Ik heb ontdekt dat ik heel goed verhalen kan schrijven.'

Mats: 'Ik kan niet goed over mijn vader praten. Maar ik schreef wel een heel hoofdstuk over Italië. Daar gingen we altijd samen op vakantie.'

Kira: 'We hebben veel met elkaar gepraat in de klas. We kennen elkaar nu veel beter.' Nkosi: 'En daardoor heb ik vrienden gekregen.'

Herfst

Tekst Jop Vermeulen

21 september was het zover. De herfst is begonnen! Sommige bomen verkleuren al. Je ziet al veel paddenstoelen staan. Ik vind het heel leuk dat het herfst is. Als het goed is, liggen er heel veel bladeren op de grond. Maar het kan ook nog van vorig jaar zijn geweest. En 21 december begint de winter al weer.

Let op!!!!

Volg **tilburgjunior** ook
via
www.tilburgjunior.webklik.nl

Annik Timmermans.
Speelt hockey en piano.
Zingt en danst. Leest de
Donald Duck.

colofon

Jop Vermeulen. Speelt
voetbal en doet graag
spelletjes. Leest de boeken
van Dummie de Mummie.

Joep van Gisbergen. Zit
bij judo en scouting.
Leest de Donald Duck.

Liza van den Heuvel.
Zwemt, speelt dwarsfluit.
Leest Floortje is jarig.

Ester van Zundert. Is initiatiefnemer van tilburgjunior. Hoopt dat de krant ooit aan heel veel kinderen kan worden uitgedeeld (maar daar zijn sponsors voor nodig). Hoopt dat heel veel kinderen de website gaan volgen en het leuk vinden om mee te helpen in de kinderedactie. Vragen? ester_van_zundert@hotmail.com